

не да продамъ това дѣте, и ще мысли, че азъ съмъ ся съгласилъ съ майкож му за да го скрыемъ. Това докача честъ-тѫ ми. » и Г. Шельби бръзо излѣзе вънъ.

Тамъ бѣше ся подигналъ крѣсъкъ, тичаше, хлопаше, лица отъ всички-ти цвѣтове лутахъ ся на горѣ на долу и до полнилъ чесъ всичко ся бѣше подвигналъ на крака. Едно лице само, које-то можиаше да пролѣе малко свѣтъ на това дѣло, стояше като нѣмъ, то бѣше главата-та готвачка — Чина Хлоя. Мъчелива, на-въсена, като старъ планинъ тѣа си готовиаше іастие-то като че не виждаше и не чюваше ништо на около си.

Скоро десетина дванайсатъ лудетини, като гарвани настѣдахъ на стъблѣ-тѫ и чіакахъ кой пръвый да земе можде-то за неприятнич-тѫ вѣсть, кога-то дойде тръговецъ-тъ.

» Той ще побѣснѣе, наистинѣ, азъ ѝи увѣрявамъ » каза Анди.

» А какъ ще той да попрѣжіа! каза мъчечкы-тъ Джакъ.

» Той наистинѣ попрѣжіа », каза вънъяста-та Манди.

» Азъ го чюхъ вчера на обѣдъ, азъ всичко чюхъ, защо-то бѣхъ отишла въ келерче-то, гдѣ-то Госпожиа-та дръжи сѫдове-ти, и не проронихъ ни ѹеди думъ. » И Манди, која-то никогы въ животъ-тъ си не бѣ разбрала ѿто чюваше по много отъ чрънж-тѫ коткъ пристори си

много разума и напето обыкалаше на около и забравила бѣ да каже, че въ келеръ-тъ гдѣ-то бѣхъ сѫдове-ти, тіа бѣ влизла и проспа тамъ до гаѣ приказвахъ.

Кога напослѣдъкъ ся зѣдаде Гели въ ботуши и махмузъ той бѣ посрѣ-щнатъ съ неприятнич вѣсть отъ всѣлѣдѣ. Млады-ты лудетини на стъблѣ-тѫ имахъ удоволствиѣ да го чюйтѣ че » попрѣжіа » и тѣ го подзехъ на смѣхъ и ся оттеглихъ по на далечъ за да гы недосегне съ камчикъ-тъ си. И ѹединъ прѣзъ другий разсыпахъ ся на дворъ-тъ на истѣканж-тѫ трѣвъ съ крѣсъкъ и писъкъ.

Да ми ся падахъ на рѫцѣ-ти тыѣ діаволчета! пробращолеви си Гели прѣзъ зѣби-ти,

» Нѣ не можешь да гы уловишъ. » каза Анди, горделиво и ся раскрыви на срѣща му, кога тръговецъ-тъ отрѣжъ му грѣбъ-тъ и не можиаше да го чюе.

Чудно нѣщо, Г. Шельби, рече Гели, като влѣзе тутакъ си въ стайкъ; » Види ся да си ѹавила крайъ-тъ жена-та съ дѣте-то си заедно. »

Г. Гели, тука ѿ Г-жіа Шельби, отговори Г-пъ Шелби.

» Да прощавате, Госпожо » каза Гели и ся понаклони прѣдъ нїеък на-въсент; » Нѣ азъ пакъ ще повториж ѿто казахъ, чюдни думи ся носять тука. Истина ли ѿ това Господине. »

Господине, » отговори Г. Шельби, ако желаите да ся разговорите съ